

Υπόθεση C-7/93

Bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds
κατά
G. A. Beune

(αίτηση του Centrale Raad van Beroep
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ —
Οδηγία 86/378/ΕΟΚ — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΟΚ»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα F. G. Jacobs της 27ης Απριλίου 1994 I-4474
Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 1994 I-4502

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ίση αμοιβή — Αμοιβή — Έννοια — Σύστημα συνταξιοδότησεως της δημόσιας υπηρεσίας που θεσπίστηκε με νόμο και εξασφαλίζει στον υπάλληλο προστασία κατά του κινδύνου του γήρατος, αποτελεί δε πλεονέκτημα που καταβάλλεται από τον εργαζόμενο λόγω της σχέσεως εργασίας — Εμπίπτει (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 119)*
2. *Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ίση αμοιβή — Άρθρο 119 της Συνθήκης — Άμεσο αποτέλεσμα — Περιεχόμενο — Διατήρηση, σε ένα συνταξιοδοτικό σύ-*

σημα της δημόσιας υπηρεσίας που εξομοιώνεται με ιδιωτικό επαγγελματικό σύστημα, ενός τρόπου υπολογισμού της συντάξεως που αντιμετωπίζει δυσμενώς τους έγγαμους άνδρες σε σύγκριση με τις έγγαμες γυναίκες — Ανεπίτρεπτη (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 119)

3. Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Τση αμοιβή — Άρθρο 119 της Συνθήκης — Εφαρμόζεται σε ένα σύστημα συνταξιοδότησεως της δημόσιας υπηρεσίας που πρέπει να θεωρείται ως επαγγελματικό σύστημα κατά την έννοια του Πρωτοκόλλου 2 επί του άρθρου 119 που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση — Το δικαίωμα να αξιώσουν ίση μεταχείριση για τις παροχές που αντιστοιχούν σε περιόδους απασχολήσεως μεταξύ της 8ης Απριλίου 1976 και της 17ης Μαΐου 1990, έχουν μόνον οι υφιστάμενοι δυσμενή διάκριση υπάλληλοι και οι εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα που άσκησαν ένδικη προσφυγή πριν από τις 17 Μαΐου 1990 (Συνθήκη ΕΟΚ, Πρωτόκολλο 2 για το άρθρο 119)

1. Ένα συνταξιοδοτικό σύστημα της δημόσιας υπηρεσίας όπως το σύστημα του Algemene Burgerlijke Pensioenwet, που ισχύει στις Κάτω Χώρες και είναι κατά τα ουσιώδη συνάρτηση της θέσεως την οποία κατείχε ο ενδιαφερόμενος, κατά την έννοια ότι, καίτοι διέπεται από το νόμο, εξασφαλίζει προστασία κατά του κινδύνου του γήρατος και αποτελεί πλεονέκτημα που καταβάλλει ο εργοδότης του δημοσίου τομέα στον εργαζόμενο λόγω της εργασίας του τελευταίου, παρόμοιο με αυτό που καταβάλλει ο ιδιώτης εργοδότης στο πλαίσιο επαγγελματικού συστήματος, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 119 της Συνθήκης με συνέπεια να υπόκειται στην απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου που θεσπίζει το άρθρο αυτό.
2. Το άρθρο 119 της Συνθήκης που απαγορεύει κάθε διάκριση ως προς τις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων, όποιος και αν είναι ο μηχανισμός που καθορίζει την ανισότητα αυτή αντίκειται σε μια εθνική νομοθεσία που θεσπίζει συνταξιοδοτικό σύστημα της δημόσιας υπηρεσίας εξομοιούμενο με ιδιωτικό επαγγελματικό σύστημα, που προβλέπει κανόνα υπολογισμού του ποσού της συντάξεως δημοσίου υπαλλήλου διαφορετικό για τους εγγάμους άνδρες πρώην υπαλλήλους από αυτό που ισχύει για τις έγγαμες γυναίκες πρώην υπαλλήλους και καταλήγει σε διάκριση εις βάρος των πρώτων.

Πράγματι, για να προσδιοριστεί αν ένα συνταξιοδοτικό σύστημα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 79/7 ή του άρθρου 119 της Συνθήκης, μόνο αποφασιστικό κριτήριο αποτελεί η διαπίστωση ότι η σύνταξη καταβάλλεται στον εργαζόμενο λόγω της σχέσεως εργασίας μεταξύ του ενδιαφερομένου και του πρώην εργοδότη του.

Οι υφιστάμενοι τη διάκριση μπορούν να επικαλεστούν την αρχή της ισότητας των αμοιβών του άρθρου 119 ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και πρέπει να έχουν την ίδια μεταχείριση και να διέπονται από το ίδιο σύστημα όπως και οι έγγαμες γυναίκες, σύστημα το οποίο ελλείψει ορθής εκτελέσεως του άρθρου 119 στο εθνικό δίκαιο παραμένει το μόνο έγκυρο σύστημα αναφοράς.

3. Δυνάμει του Πρωτοκόλλου 2 σχετικά με το άρθρο 119 που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 119 μπορούν να επικαλεστούν, προκειμένου να αξιώσουν ίση μεταχείριση όσον αφορά την καταβολή παροχών οφειλομένων από συνταξιοδοτικό σύστημα της δημοσίας διοικήσεως οι οποίες και πρέπει να θεωρηθούν ως παροχές δυνάμει επαγγελματικού συστήματος κατά την έννοια του εν λόγω Πρωτοκόλλου, και οι οποίες

αντιστοιχούν σε περιόδους απασχολήσεως που συμπληρώθηκαν μεταξύ της 8ης Απριλίου 1976, οπότε εκδόθηκε η απόφαση Defrenne, 43/75, με την οποία αναγνωρίστηκε χωρίς αναδρομική ισχύ το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 119, και της 17ης Μαΐου 1990, μόνον οι δημόσιοι υπάλληλοι ή οι εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα που άσκησαν ένδικη προσφυγή ή υπέβαλαν αντίστοιχη ένσταση πριν από την τελευταία ημερομηνία.